

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. U. I. P. S. Z O.O. SKUNDO**

2023 m. liepos   d. Nr. S-   (7-2023/107)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistensko, narių Jurgitos Narkevičiūtės, Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo *A. U. I. P. s. z o.o.* (toliau – Pareiškėja) 2023-06-01 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2023-05-15 sprendimo grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-984572 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjos atstovai C. P., T. A., Inspekcijos atstovės O. U., D. V. 2023-06-27 posėdyje dalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės), ir išnagrinėjusi Pareiškėjos 2022-11-30 prašymą grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-771433 (toliau – prašymas), Sprendimu nusprendė negrąžinti Pareiškėjai 438 330,86 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) skirtumo.

Sprendime nurodoma, jog Komisija 2023-03-24 sprendimu Nr. S-2023/43 (7-2023/25) perdavė Inspekcijai Pareiškėjos 2022-11-30 prašymą grąžinti PVM skirtumą nagrinėti iš naujo ir įvertinti Pareiškėjos Komisijai pateiktus papildomus dokumentus. Pareiškėja prašė Inspekcijos grąžinti 438 330,86 Eur PVM permoką (skirtumą) už 2019-03-27–2019-03-31, 2019-07-25, 2020-05-01–2020-05-31 laikotarpius. Grąžintinas PVM susidarė už įsigytą įrangą iš UAB "A1" (PVM sąskaitos faktūros: 2018-12-21 Nr. 18001181 PVM 26 960,81 Eur; 2018-12-31 Nr. 18001185 (duomenys neskelbtini) 763,34 Eur; 2020-05-15 Nr. 18001648 (duomenys neskelbtini) 606,71 Eur; iš viso (duomenys neskelbtini) 330,86 Eur), kurios pirkimo PVM įtrauktas į 2019-03-27–2019-03-31, 2020-05-01–2020-05-31 laikotarpių PVM atskaitą. Pareiškėja nuo 2019-03-27 iki 2021-11-12 registruota Lietuvoje PVM mokėtoja.

Inspekcija Sprendime išvardija Pareiškėjos Komisijai pateiktus dokumentus:

1. Patvirtinimą, kad ilgalaikį turtą, įrangą, priklausančią Lenkijos PVM mokėtojai *A. U. I. P. s. z o.o.* (toliau – ir *Plastic Omnium*) ir esančią Lietuvoje UAB "A1" gamykloje, UAB "A1" naudoja sandoriuose su Lenkijos PVM mokėtoja *Plastic Omnium* detalių gamybai, kurios yra parduodamos Lenkijos PVM mokėtojai *S. A.* viduje;

2. UAB "A1" pasirašytą patvirtinimą, kad jų teritorijoje laikomas ilgalaikis turtas, priklausantis Lenkijos PVM mokėtojai *Plastic Omnium*;

3. UAB "A1" išrašytas 3 PVM sąskaitas faktūras dėl įrangos pardavimo: 2018-12-21 PVM sąskaita faktūra Nr. 18001181 ir 2018-12-21 PVM sąskaita faktūra Nr. 18001185

– Lenkijos PVM mokėtojai *Plastic Omnium* (PL9511878895, 2018 m. neregistruota Lietuvoje PVM mokėtoja); 2020-05-15 PVM sąskaita faktūra Nr. 18001648 – Lietuvoje 2019-03-27 registruotai PVM mokėtojai *Plastic Omnium* (LT100012265712);

4. Lenkijos PVM mokėtojos *Plastic Omnium* teikiamų užsakymų UAB "A1" (dėl komponentų gamybos) pavyzdžius;

5. UAB "A1" pagamintų komponentų pardavimo Lenkijos PVM mokėtojai *Plastic Omnium* PVM sąskaitų faktūrų pavyzdžius;

6. Lenkijos PVM mokėtojos *Plastic Omnium* pagamintų automobilio detalių pardavimo klientams (FR, BE) PVM sąskaitų faktūrų pavyzdžius;

7. Lenkijos PVM mokėtojos *S. A.* mokesčių administratoriui teikiamų PVM deklaracijų pavyzdžius;

8. 2018–2023 m. Lenkijos PVM mokėtojos *Plastic Omnium* (PL9511878895) iš UAB "A1" įsigytų komponentų, pagamintų naudojant minėtą įrangą, įsigijimo informaciją pamečiui: 2018 m. už 2 095 059 Eur, 2019 m. už 8 733 261 Eur, 2020 m. už 10 017 619 Eur, 2021 m. už 7 089 984 Eur, 2022 m. už 3 597 040 Eur, 2023 m. už 161 577 Eur.

Pasak Sprendimo, Pareiškėja Komisijai pateiktuose 2023-03-06 rašytiniuose paaiškinimuose nurodė, kad Lenkijos PVM mokėtojos *Plastic Omnium* (PL9511878895) veikla – automobilių detalių gamyba bei didmeninė prekyba. Gaminamos automobilių detalės yra sudarytos iš tam tikrų sudedamųjų komponentų, be kurių jos negalėtų funkcionuoti. Komponentų gamybai reikalinga speciali įranga, kuri pagal susiklosčiusią automobilių gamybos rinkos praktiką priklauso užsakovui, t. y. tokios specialios įrangos pagaminimui (ir pritaikymui) yra reikalingos ženklios pradinės investicijos ir automobilių detalių gamintojai / užsakovai įrangą įsigyja savo vardu, be to, tokiu būdu suvaldoma rizika, jog komponentų gamintojui nevykdant savo įsipareigojimų, įranga liktų komponentų užsakovo nuosavybėje ir galėtų būti perduota kitam komponentų gamintojui. Dėl šios priežasties Lenkijos PVM mokėtoja *Plastic Omnium* iš UAB "A1" įsigijo komponentų gamybai reikiamą įrangą pagal tris PVM sąskaitas faktūras (2018-12-21 Nr. 18001181 PVM 26 960,81 Eur; 2018-12-31 Nr. 18001185 (duomenys neskelbtini) 763,34 Eur; 2020-05-15 Nr. 18001648 PVM

148 606,71 Eur; iš viso (duomenys neskelbtini) 330,86 Eur), kurių pirkimo PVM Pareiškėja įtraukė į 2019-03-27–2019-03-31, 2020-05-01–2020-05-31 laikotarpių PVM atskaitą. Pareiškėja paaiškino, kad įsigyta įranga Lenkijos PVM mokėtojos *Plastic Omnium* apskaitoje apskaitoma kaip ilgalaikis turtas ir pateikė UAB "A1" patvirtinimą, kad ilgalaikį turtą, įrangą, priklausančią Lenkijos PVM mokėtojai *Plastic Omnium* ir esančią Lietuvoje UAB "A1" gamykloje, UAB "A1" naudoja sandoriuose su Lenkijos PVM mokėtoja *Plastic Omnium* detalių gamybai. Komponentus, pagamintus naudojant Pareiškėjos pirktą įrangą, UAB "A1" parduoda Lenkijos PVM mokėtojai *Plastic Omnium*. Iš UAB "A1" įsigytus komponentus Lenkijos įmonė įmontuoja į gaminamą automobilio detalę – elektrinę pompą, skirtą dyzeliniuose automobiliuose naudojamą priedą – „AdBlue“ skystį purkšti į automobilio variklį, ir toliau šias detales tiekia savo klientams ES valstybėse arba eksportuoja. Pareiškėja nurodė, jog *Plastic Omnium* registruota PVM mokėtoja Lenkijoje bei jos vykdoma veikla – automobilių detalių gamyba bei didmeninė prekyba yra pilnai apmokestinama PVM.

Pareiškėja paaiškino taip pat nurodo, kad Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 58 straipsnio 1 dalies oficialiame komentare teigiama, jog tam, kad PVM mokėtojas turėtų teisę į PVM atskaitą įtraukti įsigytų prekių bei paslaugų pirkimo PVM, tarp tų prekių ar paslaugų pirkimo ir vieno ar kelių pardavimo sandorių (dėl kurių įgyjama teisė į PVM atskaitą), turi būti tiesioginis ir betarpiškas ryšys. Tačiau teisė į PVM atskaitą gali būti suteikiama ir kai tokio tiesioginio ir betarpiško ryšio tarp minėtų sandorių nėra, bet su tų prekių ar paslaugų įsigijimu susijusios išlaidos sudaro dalį PVM mokėtojo bendrųjų išlaidų ir yra sudedamoji jo tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų kainos dalis ir jei PVM mokėtojas gali tai pagrįsti objektyviais įrodymais. Lenkijos įmonės *Plastic Omnium* atveju įranga reikalinga ekonominės veiklos vykdymui, o tai yra esminis ekonominės veiklos etapas.

Pareiškėja pažymi, kad iš UAB "A1" įsigytą įrangą nuo 2018 m. iki dabar UAB "A1" naudoja Lenkijoje registruotai PVM mokėtojai *Plastic Omnium* reikalingų automobilių detalių komponentų gamybai.

Inspekcija Sprendime cituoja PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies, 62 straipsnio 1 dalies, 63 straipsnio 1 dalies nuostatas, kurios reiškia, kad PVM mokėtojas neturi teisės į PVM atskaitą įtraukti pirkimo ar importo PVM sumų už prekes (paslaugas), kurių jis nenaudoja ir nenaudos ekonominėje veikloje. PVM mokėtojas privalo pats įrodyti, kad jo įsigytos prekės ar paslaugos, kurių pirkimo ar importo PVM buvo įtrauktas į PVM atskaitą, yra susijusios su jo vykdoma ar numatoma vykdyti PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punktuose nurodyta veikla.

Pasak Sprendimo, Pareiškėja, būdama PVM mokėtoja Lietuvoje, pasinaudodama įsigytos įrangos PVM atskaita (PVM sąskaitos faktūros: 2018-12-21 Nr. 18001181, 2018-12-31 Nr. 18001185, 2020-05-15 Nr. 18001648), nepateikė įrodymų apie įrangos naudojimą PVM apmokestinamoje veikloje. Pagal Pareiškėjos pateiktus dokumentus įranga nebuvo nuomojama, parduodama, naudojama gamyboje ir pan. bei joks atlygis nebuvo deklaruotas PVM deklaracijose (FR0600 forma) Lietuvoje. Pareiškėja, įtraukusi įsigytos įrangos pirkimo PVM, turėjo pateikti įrodymus, kokiam konkrečiai PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui buvo naudota įranga, o ne įrodymus, jog įrangos pirkimų išlaidos gali būti priskirtos jos bendrosioms išlaidoms, turinčioms tiesioginį ir betarpišką ryšį su visa jos ekonomine veikla kaip tokia. Atsižvelgiant į aukščiau nurodytas nuostatas, Inspekcijos tvirtinimu, Pareiškėja neturėjo teisės traukti į PVM atskaitą pirkimo PVM už įrangą pagal aukščiau nurodytas pirkimo PVM sąskaitas faktūras.

Sprendime nurodoma, jog Pareiškėjos įsigyta įranga PVMĮ tikslais laikoma ilgalaikiu materialiuoju turtu, kurio PVM atskaitos tikslinimui taikomas PVMĮ 67 straipsnio 2 dalyje nustatytas 5 metų PVM atskaitos tikslinimo laikotarpis, t. y. PVM mokėtojas, įsigijęs ilgalaikį materialųjį turtą ir įtraukęs jo pirkimo PVM į PVM atskaitą, turi 5 metus jį naudoti PVMĮ 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai vykdyti. Pagal PVMĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatas apmokestinamąjį asmenį išregistruojant iš PVM mokėtojų arba PVM mokėtojui pasibaigiant dėl likvidavimo, išregistruojamo iš PVM mokėtojų arba likviduojamo asmens PVM deklaracijoje šio įstatymo 66 ir 67 straipsniuose nustatyta tvarka patikslinama PVM atskaita ir į biudžetą gražinamas į PVM atskaitą įtrauktas prekių ir (arba) paslaugų, įskaitant ilgalaikį turtą, kurios nebebus panaudotos šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai, pirkimo ir (arba) importo PVM (2006-11-28 Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl PVM bendros sistemos (toliau – PVM direktyva) 184–187 straipsniai).

Pareiškėjos rašytiniuose paaiškinimuose nurodyta, jog jai PVM tikslinimo prievolė neatsirado, nes įranga dar vis naudojama Lenkijos PVM mokėtojai *Plastic Omnium* reikalingų komponentų gamybai.

Pasak Sprendimo, Pareiškėja, vadovaujantis PVMĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatomis, išregistruojamo iš PVM mokėtojų 2021-11-01–2021-11-12 laikotarpio PVM deklaracijoje (FR0600 forma) PVMĮ 67 straipsnyje nustatyta tvarka turėjo patikslinti įsigytos įrangos pirkimo PVM atskaitą, nes ši įranga nebebus naudojama PVMĮ 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai vykdyti kaip Lietuvoje PVM mokėtoju įregistruoto asmens. Pareiškėja nepatiksino PVM atskaitos ir į biudžetą negražino į PVM atskaitą įtrauktos įrangos pirkimo PVM sumų. Pareiškėja, nuo 2019-03-27 iki 2021-11-12 būdama PVM mokėtoja Lietuvoje, pasinaudojo įsigytos įrangos PVM atskaita (PVM sąskaitos faktūros: 2018-12-21 Nr. 18001181, 2018-12-31 Nr. 18001185, 2020-05-15 Nr. 18001648), tačiau įranga nebuvo nuomojama, parduodama, naudojama gamyboje, t. y. Pareiškėja nepateikė įrodymų apie įrangos naudojimą Lietuvoje įsiregistravusio PVM mokėtojo PVM apmokestinamoje veikloje. Todėl vadovaujantis PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies nuostatomis, Pareiškėja negalėjo į PVM atskaitą įtraukti minėtos įrangos pirkimo PVM. Taip pat Pareiškėja, vadovaujantis PVMĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatomis, išregistruojamo iš PVM mokėtojų 2021-11-01–2021-11-12 laikotarpio PVM deklaracijoje (FR0600 forma), nepatiksino PVM atskaitos ir į biudžetą negražino į PVM atskaitą įtrauktos įrangos, kuri nebebus panaudota šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai, pirkimo PVM sumų. Vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, PVMĮ 58 straipsnio 1 dalimi, 62 straipsniu, 63 straipsnio 1 dalimi, 66, 67, 69 straipsniais, Sprendime konstatuojama, kad

Pareiškėjai negražinama 2019-03-27–2019-03-31, 2019-07-25, 2020-05-01–2020-05-31 laikotarpių 438 330,86 Eur PVM permoka (skirtumas).

Pareiškėja 2023-06-15 skunde nurodo nesutinkanti su Sprendimu, nes jis yra nepagrįstas, nemotyvuotas ir neteisėtas.

Pareiškėja skunde nurodo faktines aplinkybes, susijusias *Plastic Omnium* veikla. Nurodo, jog *Plastic Omnium* veikla – automobilių detalių gamyba bei didmeninė prekyba. Gaminamos automobilių detalės yra sudarytos iš tam tikrų sudedamųjų komponentų, be kurių jos negalėtų funkcionuoti. Nuo 2018 m. iki dabar *Plastic Omnium* užsakinėja iš UAB "B1" automobilių komponentus, t. y. plūdes ir sensorius (komponentų nuotraukos yra pateiktos *Plastic Omnium* 2023-01-30 skundo Komisijai priede Nr. 2). Komponentų gamybai reikalinga speciali įranga, kuri pagal susiklosčiusią automobilių gamybos rinkos praktiką priklauso užsakovui, t. y. tokios specialios įrangos pagaminimui (ir pritaikymui) yra reikalingos ženklios pradinės investicijos ir automobilių detalių gamintojai / užsakovai (tokie kaip *Plastic Omnium*) įrangą įsigyja savo vardu. Be to, tokiu būdu suvaldoma rizika, jog komponentų gamintojai nevykdant savo įsipareigojimų, įranga liktų komponentų užsakovo nuosavybėje ir galėtų būti perduota kitam komponentų gamintojui. Dėl šios priežasties *Plastic Omnium* dar 2016–2019 m. pateikė įrangos gamybos užsakymus UAB "B1" (2023-01-30 skundo priedai Nr. 7a, 7b, 7c) ir UAB "B1" ją pagaminus, o *Plastic Omnium* ją įsigijo (įsigytos įrangos pavyzdinės nuotraukos pateiktos 2023-01-30 skundo Komisijai priede Nr. 6). Įrangos įsigijimui ir buvo išrašytos ginčo sąskaitos Nr. 18001185, Nr. 18001648 ir Nr. 18001648.

Pasak skundo, *Plastic Omnium* įsigytą įrangą apskaitė įmonės apskaitoje kaip ilgalaikį turtą, o UAB "B1" raštu patvirtino, kad šią įrangą naudoja sandoriuose su *Plastic Omnium* gamindama dalis, kurios yra parduodamos *Plastic Omnium* (2023-01-30 skundo priedas Nr. 1b – šio mokestinio ginčo objektu esanti įranga šiame akte yra apibraukta geltonai). Įsigytą įrangą *Plastic Omnium* perdavė UAB "B1" komponentų gamybai, o naudojant minėtą įrangą pagamintus komponentus UAB "B1" parduoda *Plastic Omnium* (visas šias aplinkybes patvirtina UAB "B1" raštas, 2023-01-30 skundo priedas Nr. 1a). 2018–2023 m. komponentų įsigijimo detalizacija pateikta 2023-01-30 skundo priede Nr. 3a. Šio skundo 3 psl. esančioje lentelėje Pareiškėja nurodo pateikianti įsigytų komponentų bendras sumas pamečiui.

Iš UAB "B1" įsigytus komponentus *Plastic Omnium* įmontuodavo / įmontuoja į gaminamą automobilio detalę (elektrinę pompą, kuri yra skirta dyzeliniuose automobiliuose naudojamą „AdBlue“ priedą – skystį purkšti į automobilio variklį). 2023-01-30 skundo priede Nr. 4 pateikta gaminamos automobilio detalės modelio iliustracija, nurodant, kurioje vietoje yra įmontuojamas komponentas, pagamintas ir įsigytas iš UAB "B1" Pilnai surinktas automobilių detales *Plastic Omnium* parduoda klientams kitose ES valstybėse arba eksportuoja. 2023-01-30 skundo priede Nr. 3b yra pateikti *Plastic Omnium* automobilių detalių, kuriose panaudoti Lietuvoje pagaminti komponentai, detalės pardavimai 2018–2022 m., o priede Nr. 5 yra pateikti *Plastic Omnium* detalių su įmontuotais komponentais pardavimai (konsoliduoti pardavimų duomenys).

Skunde nurodoma, jog *Plastic Omnium* registruota PVM mokėtoja Lenkijoje, PVM mokėtojo kodas: PL9511878895 bei vykdo 100 proc. PVM apmokestinamą veiklą, t. y. automobilių detalių gamybą bei didmeninę prekybą. *Plastic Omnium* atskaitomą pirkimo PVM pagal sąskaitas faktūras Nr. 18001185 ir Nr. 18001181 deklaravo 2019 m. kovo mėn. PVM deklaracijoje, o pirkimo PVM pagal sąskaitą faktūrą Nr. 18001648 – 2020 m. gegužės mėn. PVM deklaracijoje.

Kartu su 2023-03-06 rašytiniais paaiškinimais Pareiškėja nurodo pateikusi papildomus rašytinius įrodymus, kurie leidžia įsitikinti, jog įsigytą įrangą ji naudojo PVM apmokestinamoje veikloje: UAB "B1" išrašytas 3 PVM sąskaitas faktūras dėl įrangos pardavimo bendrovei; Pareiškėjos teikiamų užsakymų UAB "B1" (dėl komponentų gamybos) pavyzdžius; UAB "B1" pagamintų komponentų pardavimo Pareiškėjai PVM sąskaitų faktūrų pavyzdžius; Pareiškėjos pagamintų automobilio detalių pardavimo klientams PVM sąskaitų faktūrų pavyzdžius; Pareiškėjos Lenkijos mokesčių administratoriui teikiamų PVM deklaracijų pavyzdžius.

Dėl susidariusios pirkimo PVM atskaitos *Plastic Omnium* pateikė 2022-11-30 prašymą gražinti PVM. Vykdydama Komisijos 2023-03-24 sprendimą, Inspekcija iš naujo išnagrinėjo

Pareiškėjos 2022-11-30 prašymą grąžinti PVM permoką. Skunde pažymima, kad pakartotinio prašymo nagrinėjimo metu Inspekcija nepateikė Pareiškėjai ir / ar jos atstovams jokių papildomų klausimų ir neprašė pateikti jokių papildomų dokumentų ar informacijos, kuri galėtų būti aktuali nagrinėjant 2022-11-30 prašymą. Inspekcija 2023-05-15 priėmė Sprendimą negrąžinti pirkimo PVM *Plastic Omnium*, su kuriuo *Plastic Omnium* nesutinka, nes jis yra nepagrįstas ir neteisėtas, apribojantis PVM mokėtojo teisę į pirkimo PVM atskaitą bei pažeidžiantis PVM sistemos ekonominės veiklos apmokestinimo neutralumo principą.

Pareiškėja skunde cituoja PVM direktyvos 169a straipsnio, PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatas dėl teisės į PVM atskaitą ir pabrėžia, kad pagal PVM direktyvos ir PVMĮ nuostatas teisė į pirkimo PVM atskaitą suteikiama apmokestinamajam asmeniui, kuris vykdo ekonominę veiklą. Taigi, vertinant teisę į pirkimo PVM atskaitą, svarbu nustatyti: ar asmuo laikomas apmokestinamuoju asmeniu PVM prasme; jei asmuo laikomas apmokestinamuoju asmeniu, svarbu įvertinti, ar jis vykdo ekonominę veiklą kaip tokią; ir nustačius, jog asmuo laikomas apmokestinamuoju asmeniu, vykdančiu ekonominę veiklą kaip tokią, svarbu įvertinti teisę į pirkimo PVM atskaitą.

Pareiškėja skunde cituoja apmokestinamojo asmens sąvoką reglamentuojančias PVM direktyvos 9 straipsnio 1 punkto, PVMĮ 2 straipsnio 2 ir 37 punktų nuostatas, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) praktiką bylose, kuriose pasisakyta dėl „apmokestinamojo asmens“ sąvokos: sprendimo byloje C-421/17 *Polfarmex* 39 punktą, sprendimo byloje C-519/21 DGRFP 68, 70, 71 punktus, sprendimo byloje *Fini H* 19 punktą.

Atsižvelgiant į skunde pacituotus PVM direktyvoje, ESTT praktikoje ir PVMĮ įtvirtintus „apmokestinamojo asmens“ apibrėžimus, pasak skundo, PVMĮ prasme apmokestinamasis yra bet kuris asmuo plačiąja prasme, bet kurioje vietoje vykdamas savarankišką ekonominę veiklą kaip tokią bei prisiimantis ekonominės veiklos riziką.

Skunde tvirtinama, jog vertinant *Plastic Omnium* teisę į pirkimo PVM atskaitą, *Plastic Omnium* turi būti laikoma apmokestinamuoju asmeniu, nes: pagal PVMĮ nuostatų sąvokas apmokestinamuoju asmeniu turi būti laikomas bet kokio pobūdžio ekonominę veiklą vykdamas užsienio valstybės juridinis asmuo. *Plastic Omnium* yra Lenkijos įmonė, t. y. apmokestinamasis asmuo, kuri vykdo veiklą Lenkijoje ir tai pagrindžia papildomai į šią bylą pateiktos pavyzdinės PVM deklaracijos, teikiamos Lenkijoje, turimas PVM mokėtojo kodas bei pateikti duomenys apie *Plastic Omnium* pajamas už vykdomą veiklą. Be to, *Plastic Omnium* kaip užsienio apmokestinamasis asmuo Lietuvoje buvo registruotas PVM tikslais dėl PVM apmokestinamų tiekimų Lietuvoje nuo 2019-03-27 iki 2021-11-12.

PVM direktyva numato, kad apmokestinamasis asmuo turi vykdyti ekonominę veiklą bet kurioje vietoje. Remdamasi PVM direktyvos sąvoka, Pareiškėja nurodo suprantanti, kad apmokestinamojo asmens statusą reikia taip pat vertinti pagal tai, ar asmuo vykdo ekonominę veiklą kaip tokią bet kurioje vietoje. *Plastic Omnium* veiklą vykdo Lenkijoje. Be kita ko, veiklos vykdymui Lenkijoje yra būtina įranga bei komponentų gamyba Lietuvoje, kuri yra neatskiriama *Plastic Omnium* ekonominės veiklos dalis. *Plastic Omnium* kaip apmokestinamasis asmuo vykdo savarankišką ekonominę veiklą, nepriklausomai nuo kitų įmonių, t. y. prisiima atsakomybę už veiklos vykdymą bei su tuo susijusias rizikas, vystymą bei savarankiškai prisiima sprendimus, susijusius su veikla, vykdoma tiek Lenkijoje, tiek Lietuvoje.

Skunde atkreipiamas dėmesys į tai, jog *Plastic Omnium* neįsteigė atskiros įmonės Lietuvoje. Bendrovė buvo registruota Lietuvoje tik PVM tikslais, tai nėra prilyginama padalinio arba įmonės steigimui Lietuvoje, kai toks vienetas galėtų būti laikomas atskiru apmokestinamuoju asmeniu PVMĮ prasme. Nurodoma, jog net užsienio įmonės padalinio turėjimas Lietuvoje neturi būti laikomas atskiru apmokestinamuoju asmeniu PVMĮ atžvilgiu. Tai patvirtina ir PVMĮ komentare paminėta ESTT byla C-210/04 *FCE Bank*, kurioje buvo nustatyta kad „bendrovės padalinys, įkurtas kitoje valstybėje narėje, kuris nėra atskiras, savarankiškas juridinis asmuo ir kuriam pati bendrovė teikia tam tikras paslaugas, neturi būti laikomas atskiru apmokestinamuoju asmeniu“.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta aukščiau, skunde tvirtinama, jog Pareiškėja turi būti laikoma vienu apmokestinamuoju asmeniu, ko pasėkoje PVM mokėjo kodo turėjimas Lietuvoje nesukūrė

atskiro apmokestinamojo asmens PVMĮ prasme. Taigi, vertinant teisę į pirkimo PVM atskaitą Lietuvoje, *Plastic Omnium* veikla Lietuvoje neturi būti vertinama atskirai nuo veiklos, kuri vykdoma ir už Lietuvos Respublikos teritorijos ribų, pvz., Lenkijoje.

Skunde nurodoma, jog vertinant *Plastic Omnium* kaip užsienio apmokestinamąjį asmenį kaip tokį, svarbu įvertinti, ar jo vykdoma veikla laikoma ekonomine veikla PVMĮ prasme. Skunde cituojamos PVM direktyvos 9 straipsnio 1 punkte, PVMĮ 2 straipsnio 8 punkte įtvirtintos ekonominės veiklos sąvokos, ESTT praktikos, kurioje ESTT ne kartą yra nusprendęs, kad ekonominė veikla, apibrėžiama pagal PVM direktyvos 9 straipsnio 1 punktą, turi būti suprantama plačiaja prasme, t. y. kaip tokia, nuostatos: sprendimo byloje C-616/21 *Gmina L.* 41, 43 punktai, sprendimo byloje C-408/06 *Gotz* 18 punktas. Apibendrinant PVM direktyvoje, PVMĮ įtvirtintą ekonominės veiklos sąvokos apibrėžimą bei remiantis ESTT praktika, pasak skundo, veikla laikoma „ekonominė veikla kaip tokia“, jeigu: veikla yra nuolatinė; veikla suprantama pačia plačiausia prasme; veikla vykdoma už atlygį; turi būti veiklos tęstinumas; vykdant veiklą siekiama gauti nuolatinių pajamų.

Pasak skundo, *Plastic Omnium* vykdoma veikla turi būti laikoma ekonomine veikla kaip tokia, nes: Pareiškėja gamina ir parduoda automobilių detales daugiau nei 20 metų. Taigi, *Plastic Omnium* veikla yra nuolatinė, jai būdingas tęstinumas. Pažymima, jog komponentų gamyba vyksta tęstinį laikotarpį, kuris prasidėjo 2018 m. ir vyksta iki šiol; Pareiškėja vykdo veiklą už atlygį bei siekia gauti pajamų, tai patvirtina *Plastic Omnium* išrašytos PVM sąskaitos faktūros, PVM deklaracijos bei 2018–2022 m. uždirbtos pajamos; *Plastic Omnium* įsigijo įrangą iš UAB "B1" Lietuvoje su tikslu vystyti savo veiklą bei gauti nuolatinių pajamų.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta aukščiau, skunde tvirtinama, jog nei PVM direktyva, nei PVMĮ, nei suformuota ESTT praktika nenustato, jog ekonominė veikla turi būti vykdoma toje valstybėje, kurioje apmokestinamajam asmeniui susidaro PVM permoka. Vertinant teisę į pirkimo PVM atskaitą Lietuvoje, *Plastic Omnium* ekonominė veikla turi būti vertinama plačiaja prasme, t. y. bendrai kaip užsienio asmens vykdoma ekonominė veikla, kuri apima ir vykdomą veiklą už Lietuvos Respublikos teritorijos ribų. Taigi, *Plastic Omnium* PVM apmokestinami prekių tiekimai bei gautas atlygis turi būti vertinami neskaidant veiklos, vykdomos naudojant lietuvišką PVM mokėtojo kodą bei veiklos Lenkijoje. Dėl to iš UAB "B1" įsigytos įrangos naudojimą (pagal PVM sąskaitas faktūras 2018-12-21 Nr. 18001181, 2018-12-31 Nr. 18001185, 2020-05-15 Nr. 18001648) reikia vertinti atsižvelgiant į *Plastic Omnium* ekonominę veiklą plačiaja prasme, t. y. vertinant veiklos vykdymą tiek Lietuvoje, tiek už Lietuvos teritorijos ribų.

Pasak skundo, žemiau išvardinti Pareiškėjos pateikti dokumentai pagrindžia ekonominės veiklos kaip tokios vykdymą: UAB "B1" išrašytos 3 PVM sąskaitos faktūros dėl įrangos pardavimo *Plastic Omnium*; *Plastic Omnium* teikiamų užsakymų UAB "B1" (dėl komponentų gamybos) pavyzdžiai; UAB "B1" pagamintų komponentų pardavimo *Plastic Omnium* PVM sąskaitų faktūrų pavyzdžiai; *Plastic Omnium* pagamintų automobilio detalių pardavimo klientams PVM sąskaitų faktūrų pavyzdžiai; *S. A.* mokesčių administratoriui teikiamų PVM deklaracijų pavyzdžiai; 2018–2022 m. komponentų įsigijimo detalizacija, pateikta skundo priede Nr. 3a.; priede Nr. 3b pateikti *Plastic Omnium* automobilių detalių, kuriose panaudoti Lietuvoje pagaminti komponentai, detalūs pardavimai 2018–2022 m.; priede Nr. 5 pateikti *Plastic Omnium* detalių su įmontuotais komponentais pardavimai (konsoliduoti pardavimų duomenys).

Apibendrinant viršuje išdėstyta, skunde tvirtinama, jog *Plastic Omnium*, kaip buvusi Lietuvos PVM mokėtoja, turi būti vertinama dėl teisės į pirkimo PVM atskaitą kaip užsienio apmokestinamasis asmuo kaip toks, vykdanti ekonominę veiklą kaip tokia, t. y. neskaidant veiklos, vykdomos naudojant lietuvišką PVM mokėtojo kodą, bei veiklos Lenkijoje.

Taigi, remiantis PVM direktyvos 169a straipsniu bei PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies 2 punktu, teisė į pirkimo PVM atskaitą turi būti suteikta Pareiškėjai, nes ji vykdo PVM apmokestinamą veiklą – automobilių detalių gamybą bei didmeninę prekybą, kuri suteikia teisę į pirkimo PVM atskaitą. F. R. *Omnium* vykdytų automobilių detalių pardavimus iš Lietuvos, tokia veikla būtų apmokestinama PVM Lietuvoje.

Remiantis skunde pacituotu PVMĮ 117 straipsnio 1 dalies 2 punktu, teisė į pirkimo PVM atskaitą suteikiama užsienio apmokestinamiesiems asmenims, jei įsigytos prekės / paslaugos yra

skirtos PVM apmokestinamos veiklos vykdymui. Šia teise *Plastic Omnium* kaip užsienio apmokestinamasis asmuo nepasinaudojo, nes 2019 m. balandžio ir gruodžio mėn. deklaravo prekių pardavimus Lietuvoje, t. y. neatitiko PVMĮ 117 straipsnio 1 dalies 2 punkto. Dėl šios priežasties *Plastic Omnium* deklaravo pirkimo PVM už įsigytą įrangą Lietuvos PVM mokėtojo deklaracijose.

Pareiškėja skunde cituoja ESTT praktiką, suformuotą pasisakant esminiais pirkimo PVM atskaitos principais. Pasak skundo, ESTT byloje C-533/16 *Volkswagen AG* nepaneigė teisės į pirkimo PVM atskaitą, kurioje buvo vertinami Pareiškėjos mokesčiai bylai analogiški sandoriai, t. y. įrangos naudojimas vienoje valstybėje, kai tuo tarpu apmokestinamasis asmuo prekes parduodavo kitoje valstybėje. Asmuo, turintis apmokestinamojo asmens statusą ir veikiantis kaip toks prekės įgijimo momentu, turi teisę į atskaitą už šią prekę ir gali atskaityti už šią prekę apskaičiuotą ar sumokėtą PVM, jeigu jis tą prekę naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams (ESTT 2005-06-02 sprendimo byloje *T. K.*, C-378/02, 29–33 punktai). Jeigu šios sąlygos yra įvykdytos, iš esmės negalima atsisakyti leisti pasinaudoti aptariama atskaita (ESTT 2014-02-13 sprendimo byloje *Maks Pen*, C-18/13, 25 punktas).

Remiantis pacituota ESTT praktika, skunde tvirtinama, jog *Plastic Omnium* turi teisę į pirkimo PVM atskaitą, nes: teisė į pirkimo PVM atskaitą yra neginčijama ir tai patvirtino ESTT sprendimas analogiškoje situacijoje – byloje Nr. C-533/16; *Plastic Omnium* vykdo PVM apmokestinamą veiklą ir dėl to turi būti atleidiama nuo sumokėto ar mokėtino pirkimo PVM naštos, nes taip PVM sistema užtikrina ekonominės veiklos neutralumą; *Plastic Omnium* įgijo teisę į pirkimo PVM atskaitą įsigydama įrangą. Kaip nurodė ESTT, teisė į pirkimo PVM atskaitą yra sudedamoji PVM sistemos dalis ir iš esmės negali būti ribojama.

Plastic Omnium gali pasinaudoti pirkimo PVM atskaita, nes: įrangą įsigijo iš kito apmokestinamojo asmens UAB "B1" ir įranga naudojama komponentų gamybai, be kurių *Plastic Omnium* negalėtų pilnai pagaminti ir parduoti detalių pirkėjams. Tarp įsigytos įrangos ir *Plastic Omnium* tiekiamų automobilio detalių yra betarpiškas ryšys, nes be įrangos nebūtų galima pagaminti automobilių detalių komponentų, kurie reikalingi (esminiai) tam, jog *Plastic Omnium* galėtų pagaminti ir tiekti automobilių detales pirkėjams.

Skunde remiamasi PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies komentaru, kuris referuoja į ESTT praktiką, jog apmokestinamojo asmens vykdomą PVM apmokestinamos ekonominės veiklos procesą apima tiek paruošiamieji darbai, skirti ekonominės veiklos pradžiai, tiek šios veiklos vykdymas, tiek ekonominės veiklos užbaigimo (likvidavimo) darbai. Todėl minėtiems darbams vykdyti įsigytų prekių ir paslaugų pirkimo PVM gali būti įtrauktas į PVM atskaitą kaip PVM apmokestinamai veiklai vykdyti skirtų prekių bei paslaugų pirkimo PVM.

Plastic Omnium atveju įranga reikalinga ekonominės veiklos vykdymui – automobilių detalių gamybai bei didmeninei prekybai, o tai yra esminis ekonominės veiklos etapas. Pažymima, jog komponentų gamyba vyksta tęstinį laikotarpį, kuris prasidėjo 2018 m. ir vyksta iki šiol. Dėl to *Plastic Omnium* nurodo nesutinkanti su Sprendimu negražinti pirkimo PVM, nes: nei suformuota ESTT praktika, nei PVMĮ ar jo oficialaus komentaro nuostatos nenustato apmokestinamajam asmeniui pareigos išgabenti įrangos iš Lietuvos tam, jog pasinaudoti teise į pirkimo PVM atskaitą; *Plastic Omnium* naudoja įrangą komponentų gamybai savo ekonominėje veikloje, t. y. automobilių detalių gamybai ir pardavimui (PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies 2 punktas); nei PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies, nei minėtos nuostatos PVMĮ komentaras nenustato, kad teisę į pirkimo PVM atskaitą turi tik tas PVM mokėtojas, kuris vykdo PVM apmokestinamą veiklą vien tik Lietuvoje; *Plastic Omnium* neturėjo prievolės tikslinti atskaityto pirkimo PVM išregistravimo iš PVM mokėtojų dieną, nes įrangą ir toliau naudoja PVM apmokestinamos veiklos vykdymui; mokesčių administratorius, priimdamas sprendimą negražinti PVM, nepagrįstai apribojo *Plastic Omnium* teisę į pirkimo PVM atskaitą, kuri bendrovei atsirado įsigijus įrangą, skirtą PVM apmokestinamai veiklai vykdyti; priimtas mokesčių administratoriaus sprendimas akivaizdžiai pažeidė PVM sistemos formuojamą ekonominės veiklos apmokestinimo neutralumo principą – nedelsiant atsirandančią teisę į pirkimo PVM atskaitą.

Pasak skundo, atsižvelgiant į PVMĮ 67 straipsnio 2 dalį, *Plastic Omnium* įsigyta įranga laikoma ilgalaikiu turtu PVM tikslais, šio turto PVM atskaitos tikslinimui taikomas laikotarpis – 5 metai. Tai reiškia, kad jeigu PVM mokėtojas įsigijo ilgalaikį turtą bei įtraukė turto pirkimo PVM į

PVM atskaitą, tai jis turi 5 metus naudoti turtą savo ekonominėje veikloje, t. y. turtas turi būti skirtas PVMĮ 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai. Jeigu turtas nenaudojamas nustatyta laikotarpį PVM mokėtojo veikloje, PVM mokėtojas turi patikslinti PVM atskaitą, t. y. gražinti į biudžetą prekių pirkimo PVM, kuris buvo įtrauktas į PVM atskaitą. *Plastic Omnium* įsigijo įrangą iš UAB "B1" savo ekonominei veiklai vykdyti, t. y. automobilių detalių gamybai ir prekybai. *Plastic Omnium* atskaitė pirkimo PVM nuo įsigytos įrangos bei iki šiol naudoja įrangą gamybos procese. Tai pagrindžia UAB "B1" raštiškas patvirtinimas apie *Plastic Omnium* įrangos naudojimą ir šio turto inventorizacijos aktas (2023-01-30 skundo priedai Nr. 1a–1b). Dėl to *Plastic Omnium* neturi prievolės tikslinti pirkimo PVM atskaitos, nes įsigyta įranga yra *Plastic Omnium* nuosavybės teise priklausantis turtas, kuris yra naudojamas bendrovės veikloje iki šiol.

Skunde tvirtinama, jog Sprendimas yra nepagrįstas ir nemotyvuotas. Inspekcija neatsižvelgė į Komisijos 2023-03-24 sprendimu duotą pavidimą visapusiškai išnagrinėti ir įvertinti bylai aktualias aplinkybes bei Pareiškėjos pateiktų dokumentų (įrodymų) visumą. Sprendimas yra nepagrįstas motyvais, nes jame nėra pateikta jokio Pareiškėjos dėstomų aplinkybių bei į bylą (kartu su 2023-01-30 skundu bei 2023-03-06 rašytiniais paaiškinimais) pateiktų išsamių įrodymų (viseto) vertinimo. Todėl Sprendimas neatitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnio 5 dalies reikalavimų, taip pat ir šio įstatymo 3 straipsnyje įtvirtintiems viešojo administravimo principams: įstatymų viršenybės, išsamumo, objektyvumo.

Pakartotinio prašymo nagrinėjimo Inspekcijoje metu Pareiškėjos atstovai aktyviai teikė papildomus paaiškinimus bei argumentus el. paštu, tačiau į juos nebuvo atsižvelgta. Tuo pačiu Pareiškėja (ir jos atstovai) nesulaukė jokių Inspekcijos nurodymų dėl bet kurios papildomos informacijos ir / ar dokumentų pateikimo ar patikslinimo.

Inspekcijos Sprendime yra remiamasi PVMĮ 62 straipsnio 1 dalies ir 63 straipsnio 1 dalies nuostatomis. Tačiau, pasak skundo, Pareiškėjos veikla neturi būti laikoma „kita veikla“, kuriai teisė į pirkimo PVM atskaitą ribojama, nes: Pareiškėja vykdė ekonominę veiklą kaip tokia; ji buvo PVM mokėtoja Lietuvoje, kai susidarė pirkimo PVM atskaita; vykdė išimtinai PVM apmokestinamą veiklą, kuriai atskaita negali būti ribojama; kaip nurodyta PVMĮ komentare, veiklai, kuri nėra PVM objektas Lietuvoje, teisė į atskaitą taip pat suteikiama.

Sprendime nurodytas PVMĮ 62 straipsnis neturi būti taikomas Pareiškėjos atveju, nes *Plastic Omnium* įsigijo įrangą su tikslu naudoti savo veikloje, t. y. automobilių detalių gamybos procese. Taip pat įrangos, įsigytos PVM apmokestinamai veiklai, pirkimo PVM atskaita neturi būti apribojama, nes įranga yra reikalinga ekonominei veiklai vykdyti, kuri iki šiol yra vykdoma nepaisant to, jog Pareiškėja išsiregistravo iš PVM mokėtojų registro Lietuvoje.

Sprendime nurodoma, jog Pareiškėja, būdama PVM mokėtoja Lietuvoje ir pasinaudodama įsigytos įrangos PVM atskaita, nepateikė įrodymų apie įrangos naudojimą PVM apmokestinamoje veikloje. Pagal pateiktus dokumentus įsigyta įranga neva nebuvo nuomojama, parduodama, naudojama gamyboje. Skunde tvirtinama, jog įrangos naudojimą *Plastic Omnium* ekonominėje veikloje, t. y. komponentų gamybos procese, patvirtino kartu su jos 2023-01-30 skundu ir 2023-03-06 rašytiniais paaiškinimais Komisijai ir Inspekcijai pateikti gausūs rašytiniai įrodymai, kurie išvardinti ir Sprendime dėl PVM permokos negražinimo, tačiau Sprendime šie Pareiškėjos pateikti dokumentai nebuvo detaliau pakomentuoti ar įvertinti. Be to, Pareiškėjos pateiktų dokumentų paaiškinimai papildomai buvo pateikti Inspekcijai el. paštu 2023-04-25.

Inspekcija Sprendime taip pat nurodo, jog „bendrovė, įtraukusi įsigytos įrangos pirkimo PVM, turėjo pateikti įrodymus, kokiam konkrečiam PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui buvo naudota įranga, o ne įrodymus, jog įrangos pirkimų išlaidos gali būti priskirtos jos bendrosioms išlaidoms, turinčioms tiesioginį ir betarpišką ryšį su visa jos ekonomine veikla kaip tokia“. Pareiškėja nurodo nesutinkanti su tokia Inspekcijos pozicija, nes suformuota teismų praktika teigia, jog tam, kad PVM mokėtojas turėtų teisę į PVM atskaitą įtraukti įsigytų prekių bei paslaugų pirkimo PVM, tarp tų prekių ar paslaugų pirkimo ir vieno ar kelių pardavimo sandorių (dėl kurių įgyjama teisė į PVM atskaitą) turi būti tiesioginis ir betarpiškas ryšys. Tačiau teisė į PVM atskaitą gali būti suteikiama taip pat ir tais atvejais, kai tokio tiesioginio ir betarpiško ryšio tarp minėtų sandorių nėra, bet su tų prekių ar paslaugų įsigijimu susijusios išlaidos sudaro dalį PVM mokėtojo

bendrųjų išlaidų ir yra sudedamoji jo tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų kainos dalis ir jei PVM mokėtojas gali tai pagrįsti objektyviais įrodymais.

Žemiau išvardinti *Plastic Omnium* pateikti įrodymai, pasak skundo, pagrindė įrangos naudojimą ekonominėje veikloje kaip tokioje, kuri suteikia teisę į pirkimo PVM atskaitą ir buvo nepagrįstai apribota: *Plastic Omnium* ekonominės veiklos vykdymą pagrindžia jos pagamintų automobilio detalių pardavimo klientams PVM sąskaitų faktūrų pavyzdžiai, Lenkijos mokesčių administratoriui teikiamų PVM deklaracijų pavyzdžiai ir pan.; įrangos naudojimą Pareiškėjos veikloje – automobilių detalių gamybai pagrindžia *Plastic Omnium* teikiamų užsakymų UAB "B1" (dėl komponentų gamybos) pavyzdžiai, UAB "B1" pagamintų komponentų pardavimo *Plastic Omnium* PVM sąskaitų faktūrų pavyzdžiai, vizualizacija apie komponentų įmontavimą į automobilio detalę ir pan.

Pareiškėja nedeklaravo jokio atlygio Lietuvos PVM deklaracijose (FR0600 forma). *Plastic Omnium* yra Lenkijos įmonė, t. y. apmokestinamasis asmuo, kuri Lietuvoje buvo registruota kaip užsienio apmokestinamasis asmuo PVM tikslais dėl PVM apmokestinamų tiekimų Lietuvoje nuo 2019-03-27 iki 2021-11-12.

Skunde tvirtinama, jog vertinant Pareiškėjos PVM apmokestinamus tiekimus ir uždirbtą atlygį reikia atsižvelgti į *Plastic Omnium* veiklą kaip tokią, t. y. bendrai, neskaidant veiklos, vykdomos naudojant lietuvišką PVM mokėtojo kodą bei veiklos už Lietuvos Respublikos teritorijos ribų. Pareiškėja, kaip buvusi Lietuvos PVM mokėtoja, neturi būti laikoma atskiru apmokestinamuoju asmeniu PVM prasme Lietuvoje. Atsižvelgiant į tai, Pareiškėjos pajamos neturi būti skaidomos vertinant teisę į pirkimo PVM atskaitą, pvz., kaip Lietuvos ir Lenkijos PVM mokėtojo uždirbtos pajamos. Dėl to vertinant *Plastic Omnium* tiekimus, privalo būti vertinama jos vykdoma veikla plačiąja prasme, t. y. neturi būti apsiribojama lietuviškose PVM deklaracijose deklaruotomis sumomis, kurios neatspindi *Plastic Omnium* ekonominės veiklos kaip tokios. Su tikslu įrodyti PVM apmokestinamos veiklos vykdymą bei uždirbtą atlygį, *Plastic Omnium* teigia pateikusi Komisijai ir Inspekcijai PVM deklaracijas, teikiamas mokesčių administratoriui Lenkijoje, kurios įrodo ekonominės veiklos vykdymą plačiąja prasme.

Remiantis PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostata, *Plastic Omnium* turi teisę įtraukti į pirkimo PVM atskaitą pirkimo PVM už įsigytą įrangą iš UAB "B1" nes įsigyta įranga skirta naudoti *Plastic Omnium* tiekimams už Lietuvos teritorijos ribų. Jeigu automobilių detalių pardavimai vyktų Lietuvoje, tokie pardavimai būtų PVM apmokestinami Lietuvoje. Pareiškėja įrangos nenaudojo savo ekonominėje veikloje Lietuvoje, kaip Lietuvos PVM mokėtojas. Remiantis aukščiau išdėstytomis PVM direktyvos, PVMĮ nuostatomis bei ESTT praktika, ekonominė veikla turi būti suprantama plačiąja prasme, t. y. bet kokia veikla, kurią vykdo ūkio subjektas veikdamas kaip toks, siekdamas gauti bet kokių pajamų.

Inspekcija Sprendime nurodė, kad Pareiškėja, vadovaujantis PVMĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatomis, išregistruojamo iš PVM mokėtojų 2021-11-01–2021-11-12 laikotarpio PVM deklaracijoje (FR0600 forma), PVMĮ 67 straipsnyje nustatyta tvarka turėjo patikslinti įsigytos įrangos pirkimo PVM atskaitą, nes ši įranga nebebus naudojama kaip Lietuvoje PVM mokėtoju įregistruoto asmens PVMĮ 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai vykdyti.

Pareiškėja skunde nesutinka su tokia Sprendimo išvada, nes, kaip buvo išdėstyta aukščiau, *Plastic Omnium* veikla turi būti suprantama plačiąja prasme. Tai reiškia, jog Lenkijos įmonė *Plastic Omnium* buvo registruota Lietuvoje kaip užsienio apmokestinamasis asmuo PVM tikslais, vykdamas ekonominę veiklą kaip tokią (t. y. Pareiškėja neįsteigė Lietuvoje atskiros įmonės / filialo, kad perkelti veiklą į Lietuvą). Be to, ginčo įranga iki šiol yra naudojama bendrovės veikloje, t. y. komponentų pagaminimui, kuriuos *Plastic Omnium* įmontuoja į automobilių detales Lenkijoje bei šias automobilių detales tiekia klientams. Dėl to *Plastic Omnium* neturėjo prievolės tikslinti atskaityto pirkimo PVM išregistravimo iš PVM mokėtojų dieną, nes prievolė tikslinti pirkimo PVM atskaitą atsiranda tik tuo atveju, jei įsigytos prekės / turtas nėra naudojamos PVM apmokestinamai veiklai vykdyti.

Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes, teisės aktus bei teismų praktiką, skunde prašoma panaikinti Sprendimą ir priimti naują sprendimą – gražinti Pareiškėjai 2019-03-27–2019-03-31, 2019-07-25, 2020-05-01–2020-05-31 laikotarpių 438 330,86 Eur PVM permoką (skirtumą).

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos 2023-06-01 skundas tenkintinas, skundžiamas sprendimas naikintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl to, ar pagrįstai Inspekcija skundžiamu sprendimu negrąžino Pareiškėjai 438 330,86 Eur PVM skirtumo, susidariusio už 2019-03-27–2019-03-31, 2019-07-25, 2020-05-01–2020-05-31 laikotarpius.

Nagrinėjant šį mokestinį ginčą, visų pirma, pažymėtina, jog Inspekcija skundžiamą sprendimą priėmė pakartotinai išnagrinėjusi Pareiškėjos 2022-11-30 pateiktą prašymą grąžinti 438 330,86 Eur PVM permoką (skirtumą), susidariusią už aukščiau nurodytus mokestinius laikotarpius, nes Komisija 2023-03-24 sprendimu Nr. S-2023/43 (7-2023/25) panaikino Inspekcijos 2023-01-11 sprendimą Nr. 331-13171 negrąžinti Pareiškėjai ginče aptariamo PVM skirtumo ir perdavė Inspekcijai iš naujo nagrinėti Pareiškėjos prašymą jį grąžinti. Komisijos 2023-03-24 priimto sprendimo Nr. S-2023/43 (7-2023/25) neskundė nei viena iš mokestinio ginčo šalių, todėl jis tapo vykdytinu (MAĮ 158 straipsnio 1 dalis). Komisija savo sprendimu pavedė Inspekcijai visapusiškai išnagrinėti ir įvertinti Pareiškėjos 2023-01-30 skunde, taip pat ir jos 2023-03-06 rašytiniuose paaiškinimuose Komisijai išsamiai aprašytas jos veiklos specifikos, pagal ginče aptariamas PVM sąskaitas faktūras įsigytos įrangos naudojimo Pareiškėjos PVM apmokestinamojoje veikloje aplinkybes, taip pat su skundu bei su paaiškinimais papildomai pateiktų dokumentų (įrodymų) visumą, taigi, priimti ne formalų, tačiau objektyviais ir visapusiškais duomenimis pagrįstą, aiškų sprendimą. Iš skundžiamo sprendimo turinio matyti, jog jame Inspekcija apsiribojo Pareiškėjos Komisijai pateiktų papildomų dokumentų išvardijimu, Pareiškėjos 2023-03-06 rašytinių paaiškinimų turinio citavimu, tačiau neatliko objektyvios ir visapusiškos pateiktų įrodymų analizės, nepateikė jų viseto vertinimo, o priimtą Sprendimą grindė formaliai pacituotomis PVMĮ nuostatomis, jame iš esmės atkartodama Komisijos panaikintame 2023-01-11 sprendime Nr. 331-13171 išdėstytą poziciją.

Bylos duomenimis, Pareiškėja 2022-11-30 pateikė Inspekcijai prašymą grąžinti 438 330,86 Eur PVM permoką (skirtumą) už 2019-03-27–2019-03-31, 2019-07-25, 2020-05-01–2020-05-31 mokestinius laikotarpius. Inspekcija, pakartotinai įvertinusi Pareiškėjos prašymą, šiame mokestinio ginčo etape skundžiamu sprendimu nusprendė negrąžinti Pareiškėjai PVM skirtumo, nes Pareiškėja nepateikė įrodymų apie įrangos naudojimą būtent Lietuvoje įsiregistravusio PVM mokėtojo PVM apmokestinamojoje veikloje ir todėl, vadovaujantis PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies nuostatomis, negalėjo į PVM atskaitą įtraukti minėtos įrangos pirkimo PVM. Taip pat, Inspekcijos tvirtinimu, PVM skirtumas Pareiškėjai negrąžintinas ir todėl, kad Pareiškėja, vadovaujantis PVMĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatomis, išregistruojamo iš PVM mokėtojų 2021-11-01–2021-11-12 laikotarpio PVM deklaracijoje (FR0600 forma), nepatiksline PVM atskaitos ir į biudžetą negrąžino į PVM atskaitą įtrauktos įrangos, kuri nebebus panaudota šio įstatymo 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai Lietuvoje PVM mokėtoju įregistruoto asmens veiklai, pirkimo PVM sumų.

Pareiškėja 2023-06-01 skunde, nesutikdama su skundžiamu sprendimu, tvirtina turėjusi teisę susigrąžinti prašyme Inspekcijai nurodytą pirkimo PVM, nes nuo 2018 m., kuomet Pareiškėja pagal tris ginče aptariamas PVM sąskaitas faktūras įsigijo iš UAB "A1" įrangą, kurios pirkimo PVM siekia susigrąžinti, ji perdavė šią įrangą naudoti UAB "A1" Pareiškėjai reikalingų automobilių detalių komponentų – plūdžių ir sensorių gamybai. Komponentus, pagamintus naudojant Pareiškėjos perduotą įrangą, UAB "A1" parduoda Pareiškėjai. Iš UAB "A1" įsigytus komponentus Pareiškėja įmontuoja į gaminamą automobilio detalę – elektrinę pompą, skirtą dyzeliniuose automobiliuose naudojamą priedą – „AdBlue“ skystį purkšti į automobilio variklį ir toliau šias detales Pareiškėja tiekia savo klientams ES valstybėse arba eksportuoja. Pareiškėja tvirtina, jog ji registruota PVM mokėtoja Lenkijoje bei jos vykdoma veikla – automobilių detalių gamyba bei didmeninė prekyba yra pilnai apmokestinama PVM. Iš UAB "A1" įsigyta įranga ir šiuo metu yra naudojama Pareiškėjos vykdomoje PVM apmokestinamoje veikloje, nes UAB "A1" Pareiškėjos užsakymu vykdoma automobilių detalių komponentų gamyba, prasidėjusi 2018 m., vyksta iki šiol. Be to, Pareiškėja skunde, remdamasi jame pacituotomis PVMĮ, PVM direktyvos bei direktyvos nuostatomis aiškinančios ESTT praktikos nuostatomis, dėsto argumentus dėl nepagrįsto Inspekcijos apmokestinamojo asmens

PVM tikslais bei PVM apmokestinamosios veiklos sąvokų aiškinimo, nes, Pareiškėjos nuomone, *Plastic Omnium* PVM apmokestinama ekonominė veikla turi būti vertinama plačiąja prasme, t. y. bendrai kaip užsienio asmens vykdoma ekonominė veikla, kuri apima ir vykdomą veiklą už Lietuvos Respublikos teritorijos ribų, neskaidant veiklos, vykdomos naudojant lietuvišką PVM mokėtojo kodą bei veiklos, vykdomos Lenkijoje.

Pažymėtina, jog nagrinėjamu atveju ginčas dėl faktinių aplinkybių, jog Lenkijoje registruota PVM mokėtoja *Plastic Omnium* vykdo PVM apmokestinamą ekonominę veiklą, jog ginče aptariamomis PVM sąskaitomis faktūromis Pareiškėjos iš UAB "A1" įsigyta įranga buvo ir yra naudojama *Plastic Omnium* vykdomoje PVM apmokestinamoje veikloje (automobilių detalių gamyboje), nekyla. Tačiau ginčas tarp šalių kyla dėl to, ar esant tokioms aplinkybėms, kokios susiklostė nagrinėjamu atveju – Pareiškėja, įsiregistravusi Lietuvoje PVM mokėtoja (laikotarpiu nuo 2019-03-27 iki 2021-11-12) ir įsigijusi iš UAB "A1" įrangą, kurios pirkimo PVM ji įtraukė į 2019-03-27–2019-03-31, 2020-05-01–2020-05-31 laikotarpių PVM atskaitą bei kuri yra naudojama *S. A.* vykdomai PVM apmokestinamai ekonominei veiklai (tačiau nebuvo naudojama Lietuvoje įsiregistravusio PVM mokėtojo PVM apmokestinamoje veikloje), turi teisę į šios įrangos pirkimo PVM atskaitą.

Komisija, įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog šiame ginče Inspekcijos dėstoma pozicija skaidant Pareiškėjos vykdomą (vykdytą) PVM apmokestinamą veiklą, atsižvelgiant į registravimosi PVM mokėtoju konkrečioje ES valstybėje narėje aplinkybę, kas, mokesčių administratoriaus vertinimu, lemia galimybę realizuoti jo teisę į PVM atskaitą, prieštarauja PVM direktyvos nuostatomis, šias nuostatas aiškinančiai ESTT praktikai, taip pat neatitinka pagrindiniam bendra PVM sistema užtikrinamam mokesčių neutralumo principui, pagal kurį bet kokios ekonominės veiklos apmokestinimas, neatsižvelgiant į šios veiklos tikslus ar rezultata, jeigu pati ši veikla apmokestinama PVM, turi būti neutralus. Šioje sistemoje atskaitos mechanizmu siekiama visiškai išlaisvinti verslininkus nuo sumokėto arba mokėtino PVM naštos. Pažymėtina, jog ESTT ne kartą yra pareiškęs, kad PVM neutralumo principas turi būti viršesnis ir kad teisė į atskaitą yra PVM sistemos sudedamoji dalis ir iš esmės negali būti ribojama (2016-07-28 sprendimo byloje *Astone*, C-332/15, 30 p. ir jame nurodyta jurisprudencija). Pagal pagrindinį PVM neutralumo principą reikalaujama, kad būtų suteikta teisė į pirkimo PVM atskaitą, jeigu esminiai reikalavimai įvykdyti, net jei apmokestinamieji asmenys neįvykdė kai kurių formalių reikalavimų (2012-07-12 sprendimo *EMS-A. V.*, C-284/11, 62 p. ir jame nurodyta teismo praktika, 2015-07-09 sprendimo *Salomie ir Oltean*, C-183/14, 58 p. ir jame nurodyta teismo praktika). Šiuo klausimu ESTT yra pažymėjęs, kad teisės į atskaitą esminiai reikalavimai yra tie, kurie reglamentuoja šios teisės pagrindą ir apimtį, kaip numatyta PVM direktyvos X antraštinės dalies 1 skyriuje „Teisės į atskaitą atsiradimas ir apimtis“, o šios teisės formalūs reikalavimai reglamentuoja jos įgyvendinimo tvarką ir kontrolę, taip pat gerą PVM sistemos funkcionavimą, kaip antai prievolės, susijusias su apskaita, sąskaitų faktūrų išrašymu ir deklaravimu (šiuo klausimu žr. 2014-12-11 sprendimo *K. C.*, C-590/13, 41 ir 42 p. ir juose nurodytą teismo praktiką). Pagal PVM direktyvos 167 straipsnį teisė atskaityti mokesčių atsiranda, atsiradus prievolei apskaičiuoti atskaitytiną PVM. Šios teisės atsiradimo materialiosios sąlygos išvardytos minėtos direktyvos 168 straipsnio a punkte. Taigi, kad būtų galima pasinaudoti šia teise, reikia, pirma, kad suinteresuotasis asmuo būtų apmokestinamasis asmuo, kaip tai suprantama pagal minėtą direktyvą, ir, antra, kad prekės ar paslaugos, kuriomis remiamasi siekiant pagrįsti teisę į atskaitą, būtų naudojamos apmokestinamajam asmeniui sudarant apmokestinamuosius sandorius ir kad šios įsigytos prekės ar paslaugos būtų patiektos ar suteiktos kito apmokestinamojo asmens. Dėl teisės į atskaitą formalių sąlygų iš PVM direktyvos 178 straipsnio a punkto matyti, kad siekiant pasinaudoti šia teise reikia turėti sąskaitą faktūrą, išrašytą pagal šios direktyvos 226 straipsnį (2023-02-16 sprendimo byloje C-519/21 95–96 p. ir juose nurodyta jurisprudencija). Be to, ESTT yra pažymėjęs ir tai, jog valstybėje narėje įsisteigusio apmokestinamojo asmens teisė į kitoje valstybėje narėje sumokėto PVM grąžinimą, kaip tai numatyta Direktyvoje 2008/9, atitinka PVM direktyvoje jam numatytą teisę į pirkimo PVM atskaitą jo valstybėje narėje (2018-03-21 sprendimo *Volkswagen AG*, C-533/16, 36 p. ir jame nurodyta jurisprudencija).

Remiantis PVMĮ 58 straipsnio 1 dalimi, PVM mokėtojas turi teisę įtraukti į PVM atskaitą pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytas ir (arba) importuotas prekes ir (arba) paslaugas, jeigu šios prekės ir (arba) paslaugos skirtos naudoti tokiai šio PVM mokėtojo veiklai: PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui (1 punktas); prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui už šalies teritorijos ribų tuo atveju, kai toks prekių tiekimas ir (arba) paslaugų teikimas pagal šio Įstatymo nuostatas nebūtų neapmokestinamas PVM, jeigu jis vyktų šalies teritorijoje (2 punktas). Šiomis PVMĮ nuostatomis, be kita ko, yra įgyvendinami PVM direktyvos 168 straipsnio a punktas, nustatantis, kad „jeigu prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamasis asmuo turi turėti valstybėje narėje, kurioje jis vykdo šiuos sandorius, teisę iš PVM, kuri sumokėti jam tenka prievolė, atskaityti mokėtiną ar sumokėtą PVM toje valstybėje narėje už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, kuri jam atliko ar turi atlikti kitas apmokestinamasis asmuo“ bei PVM direktyvos 169 straipsnio a punktas, nustatantis, kad „be 168 straipsnyje nurodytos atskaitos, apmokestinamasis asmuo turi teisę atskaityti tame straipsnyje nurodytą PVM, jei prekės ir paslaugos naudojamos vykdyti sandorius, susijusius su 9 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta už valstybės narės, kurioje PVM yra mokėtinas arba sumokėtas, ribų vykdoma veikla, už kuriuos būtų galima atskaityti PVM, jei jie būtų vykdomi toje valstybėje narėje“. Asmuo, turintis apmokestinamojo asmens statusą ir veikiantis kaip toks prekės įgijimo momentu, turi teisę į atskaitą už šią prekę ir gali atskaityti už šią prekę apskaičiuotą ar sumokėtą PVM, jeigu jis tą prekę naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams (ESTT 2005-06-02 sprendimo byloje *T. K.*, C-378/02, 29–33 p.). Jeigu šios sąlygos yra įvykdytos, iš esmės negalima atsisakyti leisti pasinaudoti aptariama atskaita (ESTT 2014-02-13 sprendimo byloje *Maks Pen*, C-18/13, 25 p.). Teisė į PVM atskaitą yra sudedamoji PVM sistemos dalis ir iš esmės negali būti ribojama. Ši teisė taikoma nedelsiant dėl visų mokesčių, sumokėtų sudarant pirkimo sandorius (ESTT 2021-09-09 sprendimo *GE G. J. GMBH*, C-294/20, 52 p. ir jame nurodyta jurisprudencija).

Administracinių teismų praktikoje aiškinant PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies taikymo sąlygas yra konstatuota, jog tam, kad apmokestinamajam asmeniui būtų pripažinta teisė į PVM atskaitą ir nustatyta tokios teisės apimtis, iš principo yra būtinas tiesioginio ir betarpiško ryšio egzistavimas tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno arba kelių konkrečių pardavimo sandorių, suteikiančių teisę į atskaitą. Kita vertus, teisė į atskaitą taip pat suteikiama mokesčių mokėtojui, net jei nėra tiesioginio ir betarpiško ryšio tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno ar kelių konkrečių pardavimo sandorių, suteikiančių teisę į atskaitą, jei ginčijamos išlaidos už paslaugas sudaro dalį jo bendrųjų išlaidų ir yra sudedamoji jo tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų kainos dalis (LVAT 2009-09-21 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-963/2009, 2010-09-03 nutartis adm. byloje Nr. A-438-830/2010, 2012-07-27 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1547/2012, 2015-07-01 nutartis adm. byloje Nr. A-971-442/2015). Pagrindžiant teisę į PVM atskaitą bendrosios išlaidos galėtų būti kvalifikuotos kaip turinčios tiesioginį ir betarpišką ryšį su vykdoma ekonomine veikla, šios išlaidos, be kita ko, turi būti įprastos ir iš esmės reikalingos tokiai veiklai vykdyti.

Atsižvelgdama į aukščiau pacituotą teisinį reglamentavimą, jį aiškinančią teismų praktiką, Komisija jau savo 2023-03-24 priimtame sprendime Nr. S-2023/43 (7-2023/25) buvo nurodžiusi, kad Pareiškėjos teisė į pirkimo PVM atskaitą ginčo atveju galėtų būti realizuota nustačius, jog ginče aptariamoms įrangos pirkimų išlaidoms gali būti priskirtos jos bendrosioms išlaidoms, turinčioms tiesioginį ir betarpišką ryšį su visa Pareiškėjos vykdoma ekonomine veikla kaip tokia. Įvertinus Pareiškėjos su 2023-01-30 skundu, taip pat ir su 2023-03-06 rašytiniais jos paaiškinimais į ginčo bylą pateiktų įrodymų visumą, Komisijai nekyla abejonių dėl to, jog Pareiškėjos iš UAB "A1" įsigyta įranga buvo ir yra naudojama *Plastic Omnium* vykdomoje PVM apmokestinamojoje veikloje – automobilių detalių gamyboje. Vadinasi, Pareiškėjos patirtos ginče aptariamoms įrangos pirkimo išlaidos turi betarpišką ryšį su visa Pareiškėjos vykdoma PVM apmokestinama ekonomine veikla kaip tokia, nes nesant įrangos nebūtų galima pagaminti automobilių detalių komponentų, kurie reikalingi tam, jog *Plastic Omnium* galėtų pagaminti ir tiekti automobilių detales pirkėjams, o šios aplinkybės konstatavimas yra pakankama teisės į PVM atskaitą realizavimo sąlyga. Todėl Inspekcijos skundžiamame sprendime dėstoma pozicija, jog Pareiškėja, būdama įsiregistravusi PVM mokėtoja

Lietuvoje, neturėjo teisės traukti į PVM atskaitą pirkimo PVM už įsigytą įrangą pagal ginčo PVM sąskaitas faktūras, nes ji nepateikė įrodymų, kokiam konkrečiai PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui buvo naudota įranga (pagal Pareiškėjos pateiktus dokumentus įranga nebuvo nuomojama, parduodama, naudojama gamyboje ir pan. bei joks atlygis nebuvo deklaruotas PVM deklaracijoje (FR0600 forma) Lietuvoje), vertintina kaip nepagrįsta.

Komisija nurodo sutinkanti su Pareiškėjos, remiantis skunde (skundo II dalies 1 ir 2 punktai) detaliam pacituotomis ESTT praktikos nuostatomis, dėl ko Komisija šioje sprendimo dalyje jų neatkartoja, pateiktais PVM apmokestinamojo asmens bei PVM apmokestinamosios veiklos sąvokų išaiškinimais, pagal kuriuos šios abi sąvokos aiškintinos plačiąja prasme. Vertinant ginče susiklosčiusią situaciją Pareiškėjos skunde apibūdintų PVM apmokestinamojo asmens bei PVM apmokestinamosios veiklos sąvokų aspektu, darytina išvada, jog Pareiškėja laikytina vienu PVM apmokestinamuoju asmeniu kaip tokiu (jos registravimasis tam tikru laikotarpiu PVM mokėtoja Lietuvoje ar PVM mokėjo kodo turėjimas Lietuvoje nesukūrė atskiro apmokestinamojo asmens PVM prasme), vykdančiu PVM apmokestinamą ekonominę veiklą plačiąja prasme, t. y. neskaidant ir nevertinant atskirai veiklos, vykdomos Lietuvos teritorijoje naudojant lietuvišką PVM mokėtojo kodą nuo veiklos, vykdomos už Lietuvos Respublikos teritorijos ribų (Lenkijoje), nes, kaip teisingai pastebėjo Pareiškėja savo skunde, tokio veikos skaidymo, taip pat kaip ir reikalavimo, jog ekonominė veikla turi būti vykdoma tik toje valstybėje narėje, kurioje apmokestinamajam asmeniui susidaro PVM permoka, nenumato nei PVM direktyva, nei šios direktyvos nuostatas aiškinanti ESTT praktika.

Apibendrinama tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, jog Inspekcijos šiame ginče dėstoma pozicija, jog tam, kad Pareiškėja įgytų teisę į PVM atskaitą pagal ginče aptariamą PVM sąskaitas faktūras (kad Pareiškėjai būtų grąžintas jos prašomas grąžinti PVM skirtumas), ji privalėjo pateikti įrodymus apie įrangos naudojimą Lietuvoje įsiregistravusio PVM mokėtojo PVM apmokestinamoje veikloje, Lietuvos mokesčių administratoriui teiktose PVM deklaracijose deklaruojant vykdytos veiklos rezultatus, vadovaujantis PVMĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatomis, išregistruojamo iš PVM mokėtojų 2021-11-01–2021-11-12 laikotarpio PVM deklaracijoje PVMĮ 67 straipsnyje nustatyta tvarka turėjo patikslinti įsigytos įrangos pirkimo PVM atskaitą, nes ši įranga nebebus naudojama PVMĮ 58 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai vykdyti kaip Lietuvoje PVM mokėtoju įregistruoto asmens (nepaisant aplinkybės, jog įsigyta įranga ir toliau naudojama Pareiškėjos vykdomoje PVM apmokestinamoje veikloje), vertintina kaip formali, neatitinkanti aukščiau šiame sprendime pacituotų PVMĮ, PVM direktyvos nuostatų, ginčo klausimais suformuotos ESTT praktikos, taip pat prieštaraujanti aukščiau šiame sprendime aptartam PVM neutralumo principui. Ginčo atveju esant išpildytiems esminiams (materialiesiems) reikalavimams teisei į PVM atskaitą realizuoti – Pareiškėjai, PVM apmokestinamajam asmeniui, pagal ginčo PVM sąskaitas faktūras iš kito apmokestinamojo asmens įsigijus įrangą, kuri naudojama jos vykdomoje PVM apmokestinamoje veikloje, turi būti suteikta teisė į PVM atskaitą. Atsižvelgiant į tai, skundžiamas Inspekcijos sprendimas negali būti laikomas pagrįstu ir teisėtu, todėl yra naikinamas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a :

Panaikinti Inspekcijos 2023-05-15 sprendimą Nr. 331-984572 ir Pareiškėjos prašymą grąžinti PVM skirtumą perduoti Inspekcijai nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip

per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė